Konstitutionsutskottets betänkande

1981/82:18

om partistöd

I detta betänkande tar utskottet upp det statliga och kommunala partistödet. I fråga om det statliga partistödet behandlas regeringens förslag om ökning av stödet med ca 15 % under innevarande år samt budgetpropositionens förslag till anslagsberäkning för budgetåret 1982/83. Beträffande det kommunala partistödet behandlas sex motioner från de allmänna motionstiderna 1981 och 1982.

A. STATLIGT PARTISTÖD

1. **Anslag på tilläggsbudget II till statsbudgeten för budgetåret 1981/82** (prop. 1981/82:101, bilaga 1, andra huvudtiteln, H 4. Stöd till politiska partier)

Propositionen

Regeringen föreslår riksdagen att

1. anta ett inom justitiedepartementet upprättat förslag till lag om ändring i lagen (1972:625) om statligt stöd till politiska partier,

2. till *Stöd till politiska partier* på tilläggsbudget II till statsbudgeten för budgetåret 1981/82 anvisa ett förslagsanslag av 10 400 000 kr.

Enligt föredragande statsrådet är det viktigt för demokratin att de politiska partierna har tillräckliga resurser för sin opinionsbildande verksamhet. Avsikten med det statliga partistödet är att garantera detta. Statsrådet erinrar om att det förutsattes vid partistödslagens tillkomst år 1972 att stödet skulle omprövas med hänsyn till penningvärdeförändringen med kortare intervaller än som dittills hade varit fallet (prop. 1972:126 s. 48–49). Mot denna bakgrund förordas att stödet nu räknas upp så att partierna får viss kompensation för de kostnadsökningar som har inträffat sedan den senaste uppräkningen år 1977. Uppräkningen föreslås ske med 15 % fr. o. m. den 15 oktober 1981.

Motionen

I motion 1981/82:882 av Gösta Bohman m. fl. (m) hemställs att riksdagen

1. avslår förslaget till lag om ändring i lagen (1972:625) om statligt stöd till politiska partier,

2. avslår förslaget att till *Stöd till politiska partier* på tilläggsbudget II till statsbudgeten för budgetåret 1981/82 anvisa ett förslagsanslag av 10 400 000 kr.

Enligt motionen bör förslaget om höjning av stödet till politiska partier inte bifallas med hänsyn till det samhällsekonomiska och statsfinansiella läget.

Utskottet

Regeringen har i proposition om tilläggsbudget II för innevarande budgetår föreslagit en uppräkning av partistödet med ca 15 %. I motion 882 (m) hemställs om avslag på propositionens förslag.

Enligt utskottets mening bör en viss ökning av partistödet ske med hänsyn till de kostnadsökningar som skett sedan år 1977. Utskottet tillstyrker således propositionen och avstyrker motionen.

Utskottet hemställer

1. att riksdagen med bifall till proposition 1981/82:101 i förevarande del och med avslag på motion 1981/82:882, yrkande 1, antar förslaget till lag om ändring i lagen (1972:625) om statligt stöd till politiska partier,
2. att riksdagen med bifall till proposition 1981/82:101 och med avslag på motion 1981/82:882, yrkande 2, till *Stöd till politiska partier* på tilläggsbudget II till statsbudgeten för budgetåret 1981/82 under andra huvudtiteln anvisar ett förslagsanslag av 10 400 000 kr.

2. **Anslag på förslag till statsbudget för budgetåret 1982/83** (prop. 1981/82:100, bilaga 5, justitiedepartementet, H 4. Stöd till politiska partier)

Propositionen

Regeringen föreslår riksdagen att till *Stöd till politiska partier* för budgetåret 1982/83 anvisa ett förslagsanslag av 79 500 000 kr.

Motionen

I motion 1981/82:1155 av Inger Lindquist m. fl. (m) hemställs att riksdagen

1. antar bifogat förslag till lag om ändring i lagen (1972:625) om statligt stöd till politiska partier (se *bilaga 1*),
2. till *Stöd till politiska partier* för budgetåret 1982/83 anvisar ett förslagsanslag av 64 100 000 kr.

Enligt motionärernas uppfattning måste också de politiska partierna i den

nuvarande svåra ekonomiska situationen göra besparingar i sin verksamhet. Detta kan ske exempelvis genom överenskommelser mellan partierna att under valåret 1982 reducera den tämligen omfattande och kostsamma valaffischeringen.

Motionärerna anser att en besparing på 5 milj. kr. bör göras i förhållande till vad som utgår för innevarande budgetår enligt nu gällande regler eller med drygt 15 milj. kr. i jämförelse med budgetpropositionens förslag. Bidragskonstruktionen bör dock ändras så att grundstödet ges en relativt sett något större tyngd samt att mandatbidraget och tilläggsstödet reduceras.

Utskottet

Regeringen föreslår i 1982 års budgetproposition, med tillämpning av de beräkningsregler som föreslagits i proposition om tilläggsbudget II för innevarande år, att det statliga partistödet skall utgå med 79,5 milj. kr. under budgetåret 1982/83. Enligt motion 1155 (m) bör en besparing på 15 milj. kr. göras på det statliga partistödet.

Utskottet har under föregående punkt i enlighet med regeringens förslag förordat en viss uppräkning av det statliga partistödet. Med hänsyn härtill avstyrker utskottet motionen och tillstyrker budgetpropositionens förslag till anslagsberäkning.

Utskottet hemställer

1. att riksdagen avslår motion 1981/82:1155, yrkande 1,
2. att riksdagen med bifall till proposition 1981/82:100 i förevarande del och med avslag på motion 1981/82:1155, yrkande 2, till *Stöd till politiska partier* för budgetåret 1982/83 under andra huvudtiteln anvisar ett förslagsanslag av 79 500 000 kr.

B. KOMMUNALT PARTISTÖD

Motionerna

I motionerna 1980/81:365 och 1981/82:887, båda av Per-Olof Strindberg (m), hemställs att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att en översyn av det kommunala partistödets konstruktion skyndsamt verkställs. Motionären framhåller att vissa av partiernas utgifter är tämligen likartade. Oavsett partiets mandatantal är exempelvis antalet väljare som skall informeras lika stort. Enligt motionärens mening bör detta beaktas vid utformningen av det kommunala partistödet på samma sätt som det numera görs när det gäller det statliga stödet.

I motion 1980/81:1121 av Per Stenmarck (m) föreslås att riksdagen antar följande förslag till lag om ändring i lag om kommunalt partistöd:

Kommunen får lämna ekonomiskt bidrag till politiskt parti som under den tid beslut om bidrag avser varit representerat i kommunens fullmäktige.

Beslutet skall innehålla att bidrag utgår till varje sådant parti och att en fjärdedel av utgående anslag skall fördelas lika mellan partierna och återstoden fördelas mellan dessa i förhållande till deras antal platser i fullmäktige under nämnda tid. Vad som sagts nu äger motsvarande tillämpning på landstingskommun och landsting.

Denna lag träder i kraft fr. o. m. den 1 januari 1982.

Motionären anser att det kommunala partistödet med sin nuvarande konstruktion slår orättvist mot de mindre partierna. Därför bör en ändring ske till förmån för ett system i likhet med det som används vid beräkning av det statliga partistödet.

I motionerna 1980/81:1507 och 1981/82:886, båda av Eric Rejdnell (fp) och Margot Håkansson (fp), hemställs att riksdagen hos regeringen begär förslag innebärande att lagstiftningen angående det kommunala partistödet ändras så att stödet utgår med dels ett grundbelopp, lika för alla representerade partier, dels ett belopp i relation till antalet mandat.

I motion 1981/82:889 av Daniel Tarschys m. fl. (fp) hemställs att riksdagen hos regeringen anhåller om en parlamentarisk översyn av reglerna för det kommunala partistödet samt villkoren för de hel- och deltidsanställda förtroendemännen samt de politiska sekreterarna.

Motionärerna framhåller att det råder oklarhet kring anställningsformerna för de hel- och deltidsengagerade förtroendemännen och de politiska sekreterarna. I många kommuner görs det enligt motionärerna t. ex. gällande att inrättande av tjänster som politiska sekreterare står i strid med de krav på absolut proportionalitet i partistödet som uppställs i gällande lag. Det föreligger därför ett uppenbart behov att klarlägga vilka restriktioner som bör finnas.

I detta sammanhang är det enligt motionärerna oundvikligt att även pröva reglerna för det kommunala partistödet. En omläggning i riktning mot den konstruktion som tillämpas på riksplanet, dvs. grundstöd plus mandatstöd, förordas.

Gällande ordning

I lagen (1969:596) om kommunalt partistöd stadgas att kommun får lämna ekonomiskt bidrag till politiskt parti, som under den tid beslutet om bidrag avser är representerat i kommunens fullmäktige. Beslutet skall enligt lagen innehålla att bidrag utgår till varje sådant parti med samma belopp för varje plats som partiet under nämnda tid har i fullmäktige. Lagen skall ha motsvarande tillämpning på landstingskommun och landsting.

Kommunaldemokratiska kommittén

Kommittén redovisar i ett nyligen avgivet betänkande, Förtroendevalda i kommuner och landstingskommuner (SOU 1982:5), vissa utredningar rörande partiernas ekonomiska resurser (se särskilt s.101–105, 113–115, 201–202). Kommittén sammanfattar sina iakttagelser och slutsatser på följande sätt (s. 23–24):

Det totala *partistödet* i kommunerna har ökat från 28 miljoner kronor till 102 miljoner kronor mellan 1970 och 1980. I landstingskommunerna ökade det från 9 miljoner kronor till 48 miljoner kronor under samma period. Ökningstakten har varit avsevärt högre under andra delen av 1970-talet än den var under första delen av årtiondet.

Partistödet spelar en mycket viktig roll för finansieringen av verksamheten i partiorganisationerna. För cirka 40 % av de lokala partiorganisationerna svarade i slutet av 1970-talet partistödet för den helt dominerande delen av inkomsten. Uppgifter från de regionala partiorganisationerna tyder på att partistödet i många fall svarar för åtminstone hälften av inkomsterna.

Mer än hälften av kommunerna och nästan alla landstingskommuner betalade 1980 ut *ersättning för utbildning av förtroendevalda,* anordnad av partierna och/eller studieförbunden.

En annan resurs som finansieras med kommunala och landstingskommunala medel är *politiska sekreterare.* Regeringsrätten har i två fall uttalat att tillsättande av tjänster av detta slag är otillåtet i den mån det inte sker i enlighet med lagen om kommunalt partistöd.

Trots avsaknad av lagstöd lämnar vissa kommuner förutom partistödet särskilt *bidrag till partiernas allmänna verksamhet.* Kommuner och landstingskommuner ger dessutom i viss utsträckning *administrativ hjälp* till visst eller vissa partier i form av tjänsterum, telefon och/eller skrivhjälp.

Näst partistöd och andra kommunala och landstingskommunala bidrag är *medlemsavgifter* den viktigaste inkomstkällan.

Enligt kommitténs mening har tillkomsten och den successiva utbyggnaden av det kommunala och landstingskommunala partistödet haft positiva effekter från kommunaldemokratisk synpunkt. En studie av partistödets konsekvenser för de lokala partiorganisationerna bär vittne om detta.

Med hänvisning till den centrala roll för partiverksamheten på det lokala och regionala planet som partistödet spelar anser kommittén det viktigt att partierna i kommuner och landstingskommuner får stöd även i ekonomiskt svåra tider.

När det gäller anställningsförhållandena för de hel- och deltidsengagerade förtroendemännen behandlas i betänkandet endast frågan om pensioner och avgångsersättningar. Kommittén anser bl. a. att visstidspension bör samordnas med inkomst av förvärvsarbete eller offentligt uppdrag. Samordningen kan ske antingen med hela beloppet eller del av detta.

Frågan om anställningsformerna för de politiska sekreterarna (men ej för de hel- och deltidsengagerade förtroendemännen) kommer att behandlas ytterligare av kommunaldemokratiska kommittén. Enligt tilläggsdirektiv som utfärdades i juni 1979 bör kommittén inte bara kartlägga omfattningen av systemet med politiska sekreterare utan också överväga om dessa

sekreterares ställning bör regleras. Från kommittén har erfarits att överväganden i denna fråga kommer att redovisas vid årsskiftet 1982-1983.

Frågans tidigare behandling

Frågan om en förändring av det kommunala partistödets konstruktion har tagits upp i motioner vid ett flertal tidigare tillfällen. Då frågan senast behandlades våren 1980 anförde utskottet bl. a. följande (KU 1979/80:39):

Som utskottet framhållit vid behandlingen av samma förslag vid tidigare tillfällen innebär den överenskommelse som träffades mellan riksdagspartierna i 1971 års partistödsutredning bl. a. en samordning av det statliga och kommunala partistödet. Frågan om det kommunala partistödets konstruktion bör därför endast prövas inom ramen för en allmän översyn av partistödet. En sådan översyn bör enligt utskottet komma till stånd först efter överläggningar mellan de partier som stod bakom den tidigare överenskommelsen. Utskottet förutsätter att regeringen följer partistödsfrågorna med uppmärksamhet. Något initiativ från riksdagens sida är enligt utskottets mening inte påkallat.

I en reservation (3 m) anfördes bl. a. följande:

Enligt utskottet har det kommunala partistödet på ett genomgripande sätt förändrat partiernas lokala finansiering. Stödet har skapat nya möjligheter för partierna att bedriva lokal valrörelse, framställa och distribuera kommunala handlingsprogram o. d. Den nuvarande ordningen för beräkning av stödets storlek är emellertid otillfredsställande. Vissa av partiernas utgifter torde vara ungefärligen lika stora, oavsett partiernas storlek. På riksplanet har betydelsen av dessa förhållanden erkänts och sedan 1972 utgår därför det statliga partistödet dels som ett för alla partier lika stort grundbidrag, dels som ett mandatbidrag.

De nuvarande reglerna för både det statliga och det kommunala partistödet bygger på den överenskommelse som träffades mellan riksdagspartierna i 1971 års partistödsutredning. Eftersom tiden för denna överenskommelse löpt ut bör enligt utskottet en allmän översyn av partistödet nu komma till stånd. Denna översyn bör bl. a. omfatta frågan om det kommunala partistödets konstruktion och sambandet mellan partistödet på olika nivåer. Vad utskottet nu anfört bör ges regeringen till känna.

Riksdagen beslöt i enlighet med utskottets förslag.

Utskottet

Frågan om det kommunala partistödets utformning behandlas i sex motioner som väckts under de allmänna motionstiderna 1981 och 1982. Gemensamt för motionerna är att de alla på ett eller annat sätt förordar en omläggning av partistödets konstruktion i riktning mot den ordning som tillämpas beträffande det statliga partistödets kanslistödsdel, dvs. ett för alla partier lika stort grundstöd samt därutöver ett stöd per mandat. I motion

1980/81:1121 (m) hemställs att lagen om kommunalt partistöd nu ändras i enlighet härmed. I motionerna 1980/81:1507 (fp) och 1981/82:886 (fp) begärs förslag av regeringen om lagändring av denna innebörd. I övriga motioner, 1980/81:365 (m), 1981/82:887 (m) och 1981/82:889 (fp), föreslås att en översyn görs av det kommunala partistödets konstruktion. Enligt motion 889 bör översynen också avse villkoren för de hel- och deltidsanställda förtroendemännen och de politiska sekreterarna.

Utskottet har vid tidigare behandling av samma förslag hänvisat till den sammankoppling mellan partistödet på statlig och kommunal nivå som gjordes i 1972 års partistödsbeslut. Frågan om det kommunala partistödets konstruktion har därför ansetts endast böra prövas inom ramen för en allmän översyn av partistödet, vilken bör föregås av överläggningar mellan de politiska partierna. Utskottet vidhåller denna ståndpunkt och avstyrker därför samtliga motioner. Utskottet vill dock tillägga följande.

Det kommunala partistödet har nu existerat i drygt tio år. Genom kommunaldemokratiska kommitténs försorg har nyligen en viss kartläggning gjorts av stödets omfattning och utveckling. Även andra mera indirekta former av stöd och subventioner till de politiska partierna redovisas av kommittén. Kommittén konstaterar bl. a. att partistödet spelar en mycket viktig roll för finansieringen av partiernas verksamhet. Kommittén pekar också på de positiva effekter som partistödet har haft från kommunaldemokratisk synpunkt.

Enligt utskottets uppfattning är den kartläggning som kommittén har gjort av stort intresse. Som underlag för de framtida överläggningar mellan de politiska partierna som det enligt utskottets uppfattning tillkommer regeringen att ta initiativ till bör emellertid vissa ytterligare uppgifter om partistödet tas fram bl. a. vilken omfattning de offentliga stödåtgärderna har på nationell, regional och lokal nivå, i vilken utsträckning medel omfördelas mellan olika nivåer inom de politiska partierna och vilka modeller för beräkning av det kommunala partistödet som i praktiken tillämpas i olika kommuner. Även andra uppgifter av kartläggningskaraktär kan bli aktuella att ta fram. Vad utskottet nu anfört om ytterligare kartläggning av det offentliga stödet till de politiska partierna bör ges regeringen till känna.

Med hänvisning till det anförda hemställer utskottet

att riksdagen

1. beträffande *det kommunala partistödets konstruktion* avslår motionerna 1980/81:365, 1121, 1507, 1981/82:886, 887 och 889,
2. beträffande en *kartläggning av det offentliga stödet till de politiska partierna* som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört.

Stockholm den 15 februari 1982

På konstitutionsutskottets vägnar
BERTIL FISKESJÖ

Närvarande: Bertil Fiskesjö (c), Hilding Johansson (s), Anders Björck (m), Torkel Lindahl (fp), Olle Svensson (s), Per Unckel (m), Yngve Nyquist (s), Sven-Erik Nordin (c), Wivi-Anne Cederqvist (s), Gunnar Biörck i Värmdö (m), Kurt Ove Johansson (s), Bengt Kindbom (c), Kerstin Nilsson (s), Sture Thun (s) och Gertrud Hedberg (fp).

Under avsnitt A har Lars-Erik Lövdén (s) ersatt Kerstin Nilsson (s).

Reservationer

1. beträffande *det statliga partistödet under innevarande budgetår* av Anders Björck, Per Unckel och Gunnar Biörck i Värmdö (alla m) vilka anser att utskottets yttrande och hemställan på s. 2 bort ha följande lydelse:

Regeringen har i proposition om tilläggsbudget II för innevarande budgetår föreslagit en uppräkning av partistödet med ca 15 %. I motion 882 (m) hemställs om avslag på propositionens förslag.

I nuvarande statsfinansiella läge finns enligt utskottets uppfattning ingen anledning att öka stödet till de politiska partierna. Tvärtom anser utskottet att en viss besparing bör kunna åstadkommas i partistödet fr. o. m. nästa budgetår. Yrkande i enlighet härmed framställs i nästa punkt.

Utskottet hemställer

1. att riksdagen med bifall till motion 1981/82:882, yrkande 1, och med avslag på proposition 1981/82:101 i förevarande del avslår förslaget till lag om ändring i lagen (1972:625) om statligt stöd till politiska partier,
2. att riksdagen med bifall till motion 1981/82:882, yrkande 2, och med avslag på proposition 1981/82:101 i förevarande del avslår förslaget att till *Stöd till politiska partier* på tilläggsbudget II till statsbudgeten för budgetåret 1981/82 under andra huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag på 10 400 000 kr.

2. beträffande *det statliga partistödet under budgetåret 1982/83* av Anders Björck, Per Unckel och Gunnar Biörck i Värmdö (alla m) vilka anser att utskottets yttrande och hemställan på s. 3 bort ha följande lydelse:

Regeringen föreslår i 1982 års budgetproposition, med tillämpning av de beräkningsregler som föreslagits i proposition om tilläggsbudget II för innevarande år, att det statliga partistödet skall utgå med 79,5 milj. kr. under budgetåret 1982/83. Enligt motion 1155 (m) bör en besparing på 15 milj. kr. göras på det statliga partistödet.

Utskottet har under föregående punkt förordat en viss nedskärning av det statliga partistödet fr. o. m. budgetåret 1982/83. Med hänvisning härtill hemställer utskottet

1. att riksdagen med bifall till motion 1981/82:1155, yrkande 1, antar i *bilaga 1* angivet förslag till lag om ändring i lagen (1972:625) om statligt stöd till politiska partier,
2. att riksdagen med bifall till motion 1981/82:1155, yrkande 2, och med avslag på proposition 1981/82:100 i förevarande del till *Stöd till politiska partier* för budgetåret 1982/83 under andra huvudtiteln anvisar ett förslagsanslag av 64 100 000 kr.

3. beträffande *det kommunala partistödet* av Anders Björck, Per Unckel och Gunnar Biörck i Värmdö (alla m), vilka anser

dels att den del av utskottets yttrande på s. 7 som börjar "Utskottet har" och slutar "till känna" bort ha följande lydelse:

Det kommunala partistödet har nu existerat i drygt tio år. Genom kommunaldemokratiska kommitténs försorg har nyligen en viss kartläggning gjorts av stödets omfattning och utveckling. Även andra mera indirekta former av stöd och subventioner till de politiska partierna redovisas av kommittén. Kommittén konstaterar bl. a. att partistödet spelar en mycket viktig roll för finansieringen av partiernas verksamhet. Kommittén pekar också på de positiva effekter som partistödet har haft från kommunaldemokratisk synpunkt.

Enligt utskottets uppfattning är den kartläggning som kommittén har gjort av stort intresse. Som underlag för de framtida överläggningar mellan de politiska partierna som det enligt utskottets uppfattning tillkommer regeringen att ta initiativ till bör emellertid vissa ytterligare uppgifter om partistödet tas fram. Det är således önskvärt att få en samlad bild av omfattningen av de offentliga stödåtgärderna på nationell, regional och lokal nivå. Vidare bör kartläggas i vilken utsträckning medel omfördelas mellan olika nivåer inom de politiska partierna. Slutligen finns det anledning att närmare studera olika modeller för beräkning av det kommunala partistödet. Därvid bör enligt utskottets mening särskilt intresse ägnas åt konstruktionen med ett för alla partier lika stort grundstöd samt därutöver ett stöd per mandat. Utskottet är inte utan denna ytterligare utredning berett att förorda en övergång till detta system. Vad utskottet nu anfört om en ytterligare kartläggning m. m. av det offentliga stödet till de politiska partierna bör ges regeringen till känna.

Med detta yttrande föreslås motionerna 1980/81:365, 1981/82:887 och 889, vari begärs översyn av det kommunala partistödet, vara besvarade. Motionerna 1980/81:1121, 1507 och 1981/82:886, som yrkar på att lagstiftningen om kommunalt partistöd omedelbart ändras, avstyrks av utskottet.

dels att utskottets hemställan på s. 7 bort ha följande lydelse:

1. beträffande *det kommunala partistödets konstruktion* avslår motionerna 1980/81:1121, 1507 och 1981/82:886,

2. beträffande en *kartläggning m. m. av det offentliga stödet till de politiska partierna* som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört samt förklarar motionerna 1980/81:365, 1981/82:887 och 889 besvarade med utskottets yttrande.

Särskilt yttrande

beträffande *det kommunala partistödet* av Torkel Lindahl och Gertrud Hedberg (båda fp) vilka anför:

Den kartläggning som utskottet föreslår anser vi vara nödvändig för den fortsatta diskussionen i partistödsfrågorna. Vi vidhåller emellertid vår principiella ståndpunkt att en konstruktion med en fast del (grundstöd) och en rörlig del är en riktigare ordning än den nuvarande.

Bilaga 1

(reservanternas förslag)

Förslag till
Lag om ändring i lagen (1972:625) om statligt stöd till politiska partier

Härigenom föreskrivs att 2, 6 och 8 §§ lagen (1972:625) om statligt stöd till politiska partier skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 §[1]	
Partistöd utgår som mandatbidrag. Varje mandatbidrag utgör *150 000* kronor.	Partistöd utgår som mandatbidrag. Varje mandatbidrag utgör *135 000* kronor.
6 §[2]	
Parti som vid val till riksdagen fått minst 4 procent av rösterna i hela landet erhåller för varje år för vilket valet gäller ett helt grundstöd. Helt grundstöd utgör *2 630 000* kronor.	Parti som vid val till riksdagen fått minst 4 procent av rösterna i hela landet erhåller för varje år för vilket valet gäller ett helt grundstöd. Helt grundstöd utgör *3 000 000* kronor.
8 §[3]	
Parti som avses i 6 eller 7 § erhåller utöver grundstödet tilläggsstöd för varje år för vilket valet gäller med *7 350* kronor för varje vunnet mandat, om partiet är företrätt i regeringen, och annars med *11 000* kronor för varje vunnet mandat.	Parti som avses i 6 eller 7 § erhåller utöver grundstödet tilläggsstöd för varje år för vilket valet gäller med *4 000* kronor för varje vunnet mandat, om partiet är företrätt i regeringen, och annars med *6 000* kronor för varje vunnet mandat.

Denna lag träder i kraft två veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på den har utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

[1] Senaste lydelse 1977:1155.
[2] Senaste lydelse 1977:1155.
[3] Senaste lydelse 1977:1155.

GOTAB 70257 Stockholm 1982